

דברות קודש

מאת
נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת פינחס

נאטא

בדיך מתייך לשלם

בשם כל קהל הקודש חסידים ואנשי מעשה

הננו מקדמים בכרכה את פני הוד

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לדגל שובו לארדה"ק

מ'מסע החיזוק' בארדה"ב

זיהי שובו לחיים ולשלום

ולהרמת קרן התורה והחסידות

בכרכת עוד ינובון בשיבה

דשנים ודעננים יהיו

בבריות גופא ונהודא מעליא

המברכים

מערמת דברות קודש באסטאן

©

כל הזכויות שמורות

ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}

שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן

רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה

או לעילוי נשמת

ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:

א.י.ש. אשדוד

0527627127

פרשת פינחס

וידבר משה אל ה' לאמר. יפקד ה' אלקי הרוחת לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפנייהם ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה (במדבר כז טו - יז).

בחומש המבואר 'שימה בפיהם' מביא ביאור מהשפת אמת, דהרועה האמיתי של ישראל הוא השי"ת, כמו שאמר יעקב אבינו (בראשית מח טו) האלוקים הרועה אותי, וכן דוד המלך ע"ה אמר (תהלים כג א) ה' רועי לא אחסר. אך לדאבון לב הדבר הזה שרוי בהסתרה, ולא כל אחד רואה זאת וחש בכך, ומוטל איפה על הצדיקים ומנהיגי ישראל התפקיד להראות לעולם כולו כי הרועה האמיתי דהיינו השי"ת חי וקיים ומשגיח תמיד על בניו ושומר עליהם בכל העיתים הקשות, אבל בזמן שאין להם לישראל המנהיגים הראויים אשר יגלו לעיניהם את השגחת השי"ת מתוך ההסתרה, דומה עליהם כי אין להם חלילה רועה, וכי אלוקיהם עזבם ח"ו.

נמצא שזהו כוונת משה רבינו ע"ה באמרו 'יפקד ה' איש על העדה' מנה עליהם מנהיג אשר יוכיח להם את מציאותך והשגחתך, וידעו כי יש להם רועה 'ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה' לבל יחשבו חלילה כאילו אין להם רועה, עכתו"ד.

והנה בהמשך הפרשה איתא סדר הקרבנות שמביאין בני ישראל בבית המקדש בימי החג. וכתב רש"י, פרי החג שבעים הם, כנגד ע' אומות עובדי גילולים שמתמעטים והולכים סימן כליה להם, ובימי המקדש היו מגינים עליהם מן היסורין.

ולכאורה דברי רש"י אלו סותרים זה את זה, דהרי בתחילה כתב שהוא סימן כליה להם, ובהמשך כתב שמגינים עליהם מן היסורין.

ועיינתי בביאור 'רש"י כפשוטו' שמבאר דברי רש"י שבימי המקדש היו הקרבנות הללו מגינים עליהם מן היסורין, ואילו בחורבנו הפסידו הגויים לעצמם את כפרתם והוא סימן כליה להם.

ודברים אלו עולים בקנה אחת עם מה שהבאנו לעיל מדברי השפת אמת. דהנה תפקידו של המנהיג בזמן שאין בית המקדש קיים, כשעם ישראל נמצאים בבחינה של הסתר פנים, הוא ללמד לעמך תורה ומצוות, ובזמן שעוסקים בלימוד תורת הקרבנות מעלה עליהם הקב"ה כאלו הקריבום וכמ"ש ונשלמה פרים שפתינו כדאמרן.

ויש להמליץ ולומר כי קרבן כשמו כן הוא מלשון קרוב, ותכלית הקרבן הוא גם לקרב האדם המביאו להשי"ת, וכשלוּמדים תורה ונחשב לימודם כאלו הקריבו קרבן ועי"כ זוכים להתקרב להשי"ת, אז ידעו ויקבלו כולם שה' רועי לא אחסר, שהקב"ה הוא רועינו אף בזמן הגלות וההסתר פנים.

פרשה זו קורים כמעט בכל שנה בימי בין המצרים שהוא זמן של הסתר פנים, ובפרשה זו קורים בפרשת המוספים של הימים טובים, ללמדנו שעל ידי לימוד תורת הקרבנות יכולים להתקרב להשי"ת, ולהבין שגם בתוך ההסתרה אין אנו כצאן אשר אין להם רועה, אלא השי"ת נמצא יחד איתנו בבחינת עמו אנכי בצרה.

וביאורו מבוסס על פי דברי הגמרא (סוכה נה:): שהם מקור דברי רש"י אלו, דאיתא שם, הני שבעים פרים כנגד מי כנגד שבעים אומות. א"ר יוחנן אוי להם לעובדי כוכבים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו, בזמן שבהמ"ק קיים מזבח מכפר עליהן, ועכשיו מי מכפר עליהן.

בהמשך ביאורו שם מוסיף שישראל כאשר הם עוסקים בלימוד תורת הקרבנות מעלה עליהם הקב"ה כאלו הקריבום כמו שנאמר (הושע ד יד) ונשלמה פרים שפתינו.

ומקור דבריו על פי דברי הגמרא (מגילה לא:): כתיב (בראשית טו ב) ויאמר ה' אלקים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע שמא ח"ו ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה, אמר לו לאו, אמר לפני רבש"ע במה אדע, אמר לו קחה לי עגלה משולשת וגו', אמר לפני רבש"ע תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם, אמר לו כבר תקנתי להם סדר קרבנות כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן ומוחל אני על כל עונותיהם.

דברות

פרשת פינחס

קודש

ג

יעזור השי"ת שימי בין המצרים בבחינת ותגלה ותראה מלכותו
אלו יהפכו לששון ולשמחה, אשר עלינו, בביאת גוא"צ בנין בית
עין בעין יראו הנהגת השי"ת המקדש בב"א.

מתוך קידושא רבא בצפרא דשבתא פר' פינחס תשפ"א

דרשת חיזוק לבחודי 'מתיבתא זיו התורה' מאנסי

יום שלישי ו' תמוז פר' חוקת {בלק בא"י} תשפ"ב

היה מציין על הדף את הערותיו, אבל בפעם השניה שלמד וראה את ההערות לא הבין כלל מה נתכוון להקשות, שהכל היה ברור ופשוט לפניו.

והיינו שהסיבה לכך שאדם עומד באמצע לימודו ואינו ממשיך בטענה שאינו מבין, הוא כיון שאינו יודע את כל הש"ס, ואינו יודע שכל קושיותיו מיושבים במרחבי הש"ס.

ומסופר על אדם ששלח להגאון רבי עקיבא איגר כמה דפים עם קושיות בכל הש"ס בטוענו שאינו יכול להמשיך עד שיתרץ לו רעק"א את כל קושיותיו, והשיב לו רעק"א דף מלא במראה מקומות גמרות ותוס', וכשהסתכל ועיין בהם הלה לא הבין מה תירוץ יש בכל המראה מקומות שקיבל, והלך לשאול את הרעק"א פשרו של דבר, וביאר לו שבכל המראה מקומות רואים איך שהגמ' והתוס' הקשו ונשארו ב'קושיא' וב'צע"ג' והמשיכו בלימודם אעפ"כ.

וזה נוגע לכל ענין בעולם, שכיון שאינו רואה את כל התמונה

זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר וגו' (במדבר י"ב).

בהציווי של 'זאת חוקת התורה' וגו', יש לימוד גדול לדעת שלגבי

מצוות התורה אין צריכים להבין הכל, ואצלינו בארה"ק יש כולל שלומדים במסגרתה את כל הש"ס במשך מ"ו שנים באופן שלומדים דף גפ"ת ביום באופן של עיון עמוק, וזה רק בסדר אחד ביום, ויש שם אברך אחד שבחלק השני של היום הוא לומד בכולל שנקרא 'ש"ס יודן', ושם מסיימים את כל הש"ס בכל שנה באופן שלומדים שבעה דפים ליום, ואברך זה הוא בקי נפלא בכל מכמני הש"ס היכן ששואלים אותו, ופעם אחת שאלתיו איך שייד ללמוד שבעה דפים ליום, וענה לי שאין נעצרים במקום שיש קושיא אלא ממשיכים בלימוד, ואם כן איך הוא מבין ויודע את כל הש"ס, אלא שדברי תורה הם עניים במקום אחד וכו', ובאופן כזה יוצא שקושיא שיש לו במקום זה יתיישב במקום אחר.

וסיפר לי שבפעם הראשונה שלמד את הש"ס במסגרת הכולל

טובים, אלא הכוונה שיש חסדים שהם טובים בעצם אבל אינם נראים כמו חסדים, וכגון משגיח שמעיר לבחור על התנהגותה שאינה ראויה, והבחור באותה רגע אינו מבין כלל איזה טובה יש בגערת המשגיח.

וזה מוכח מהמשך הנוסח 'וקונה הכל', היינו שהוא רואה את כל התמונה בכל פרטיה ולכן שפיר שכל החסדים הם טובים גם אם אינם נראים כן.

ויעזור השי"ת שיזכו הבחורים החשובים להתעלות בתורה וביראת שמים ובמדות טובות, וצריכים אתם לנצל היטב את השנים המוכחרים האלו שהם בנין לכל המשך חיי האדם, ואם הם יציבים וחזקים אזי שכל הבנין עומד על תילו כראוי, ובעז"ה תצליחו בכל מעשי ידיכם.

בכל פרטיה לכן קשה לו הרבה תמיהות, וזה נלמד מהתורה, שכן 'תורה' הוא מלשון 'הוראה' לכל הענינים, ושלא כמו בחכמות הגוים שלומדים מקצוע מסוים ותו לא, ואין המקצוע משפיע במאומה על דרך החיים, מה שאין כן בלימוד התורה שבכוחה להשפיע על כל פרטי החיים, וכנוסח התפילה 'כי הם חיינו ואורך ימינו'.

והיינו שהסתכלות האדם אינה יותר מכמה שנים, ולכן הוא נטרד אם אין הענינים הולכים כשורה, אבל בהסתכלות על הרבה שנים הכל מתיישב על נכון.

ובזה פירשתי הנוסח בתפילת שמונה עשרה 'גומל חסדים טובים', ואינו מוכן דאטו יש חסדים שאינם

לזכר נשמת

הרבנית הצדקנית מרת **ד״יכל** ע״ה
מחברתו הטהורה של ב״ק מרן אדמו״ד
רבי **לוי יצחק הלוי הורוויץ** זי״ע

מבאסטאן

נלב״ע ט״ז תמוז תשס״ב

ת.ג.צ.ב.ה.

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הר״ד **פישל ברנשטיין** הי״ו

לדגל השמחה השרויה במעונו באירוסי בתו הכלה שתחי

עב״ג למזל״ט ובשעטומ״צ

יזכו שהזיווג יעלה יפה יפה, ויהיה קשר של קימא,

ויזכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות,

ברוב נחת ותענוג דקדושה, אמן